

فراخوان ۴۸

برای ایران

انجمن پادشاهی خاوران پیشرو

A.O.P.R. For Iran, Postfach 740163,
60570 Frankfurt, Germany Padeshahi1339@gmail.com

گزارش نشست سالانه انجمن پادشاهی خاوران پیشرو به ملت ایران

نشست سالانه انجمن در روزهای هجدهم و نوزدهم ژوئیه ۲۰۲۶، در فضایی آکنده از یاد و نام جاویدنامان میهن آغاز شد؛ آنان که در میدان نبرد یا در بندهای جمهوری ننگین اسلامی جان بر سر آرمان آزادی نهادند و حضورشان همچنان چون چراغی پنهان، مسیر مبارزه را روشن نگاه می‌دارد. این یادکرد آغازین، نه تنها ادای احترام به گذشته بود، بلکه پیوندی دوباره بود میان نسل‌های مبارزه و انگیزه‌ای برای تداوم راه در سال پیش رو.

در روز نخست، نشست با گزینش دبیر و نایب دبیر و سپاسگزاری از هسته رهبری و سرپرستان نهادها که طی سال گذشته با جدیت و مسئولیت‌پذیری به کار پرداخته بودند، ادامه یافت. گزارش کاری و مالی یک‌سال گذشته از سوی هسته رهبری پیشین ارائه شد و پس از طرح پرسش‌ها و روشن‌سازی نکات، نشست به بررسی پیشنهادهای نظری و عملی پرداخت؛ پیشنهادهایی که می‌توانستند مسیر فعالیت‌های انجمن را در سال آینده دقیق‌تر، کارآمدتر و با نیازهای واقعی واحدهای برون‌مرز همسو سازند. این بخش از نشست، لحظه‌ی مهمی بود که در آن تجربه‌ی یک‌سال گذشته با چشم‌انداز آینده درهم تنید و زمینه‌ی تصمیم‌گیری‌های روشن‌تر را فراهم آورد.

روز دوم، با شنیدن دیدگاه‌های تئوریک و پیشنهادهایی که می‌توانستند بنیان فکری و عملی فعالیت‌های انجمن را در سال پیش رو شکل دهند، آغاز شد. گفت‌وگوهای جدی پیرامون این دیدگاه‌ها، نشان از پختگی و بلوغ جمعی داشت؛ جمعی که می‌کوشید از سطح اجرا فراتر رود و به تبیین نظری مسیر مبارزه نیز بپردازد. در ادامه، منابع لازم برای پیشبرد طرح‌های مورد تأیید نشست تعیین شد و آنچه تاکنون انجام گرفته بود، مورد تأیید قرار گرفت.

سپس، گزینش هسته رهبری و سرپرستان نهادها برای سال آینده انجام شد تا ساختار اجرایی انجمن با اراده‌ی جمعی تازه شود و آمادگی لازم برای رویارویی با چالش‌های پیش رو را بیابد. برگزینی نخستین نشست حضوری نمایندگان واحدهای برون‌مرز، رخدادی فراتر از یک گردهمایی اداری بود. این دیدار رو در رو، پس از سال‌ها پراکندگی جغرافیایی، روحیه‌ی مبارزاتی هموندان را نیرومندتر کرد و پیوندهای انسانی و سازمانی را استوارتر ساخت. حضور نمایندگان از شهرها و کشورهای گوناگون، تصویری روشن از گستره‌ی فعالیت انجمن و توان بالقوه‌ی آن برای اثرگذاری در عرصه‌ی مبارزه ارائه داد؛ تصویری که امید را در دل‌ها زنده‌تر کرد و عزم را در گام‌ها استوارتر.

این نشست، نه تنها مرور یک‌سال فعالیت و برنامه‌ریزی برای سال آینده بود، بلکه لحظه‌ای برای بازسازی نیرو، تجدید پیمان و هم‌افزایی هرچه بیشتر میان همه‌ی یگان‌های انجمن نیز بود. آنچه در این دو روز شکل گرفت، مجموعه‌ای از تصمیم‌ها، واکاوی‌ها و هماندیشی‌هایی بودند که می‌توانند مسیر فعالیت‌های انجمن را در سال پیش رو روشن‌تر سازند و نیروی جمعی را در جهت هدف‌های مشترک بهتر از پیش سامان دهد. این نشست، با همه‌ی سادگی ظاهری‌اش، گامی مهم در تقویت انسجام، افزایش توان عملیاتی و استوارسازی روحیه‌ی مبارزاتی هموندان بود؛ گامی که می‌تواند آغازگر فصل تازه‌ای در فعالیت‌های برون‌مرزی انجمن باشد.

اکنون، با جمع‌بندی دستاوردهای یک سال گذشته، امید آن می‌رود که همبستگی مبارزاتی میان هموندان انجمن و مردم ایران، در هر کجا که باشند، بیش از پیش تقویت شود. رسالت انجمن همچنان بر سه پایه استوار است: پشتیبانی از رهنمودهای شاهزاده رضا پهلوی، مشارکت در مبارزات مردم در هر سطح و شکل، و تلاش برای سازماندهی و هدفمند ساختن این مبارزات به اندازه‌ی توان. تجربه‌ی یک سال گذشته نشان داده است که این مسیر، نه تنها ممکن، بلکه ضروری است؛ و هر گام در این راه می‌تواند ما را به آینده‌ای روشن‌تر و آزادتر نزدیک‌تر سازد.

گوشه‌ای از گزارش هسته رهبری انجمن پادشاهی خاوران پیشرو به نشست سالانه هموندان

در یک‌سال گذشته، هموندان انجمن ما با وجود نیروی کم و امکانات محدود، اما با وفاداری به آرمانی که برای آن سوگند یاد کرده‌اند، پرچم مبارزه را برافراشته نگاه داشتند. این پیکارگران راستین میهن، با نقد محفل‌گرایی، خرده کاری و پراکندگی، و با برگزیدن فعالیت تشکیلاتی، هدفمند و سازمانیافته، رواج فرهنگ و اخلاق سیاسی در میان خود و روابطشان، با حضور و شرکت فعالانه در مبارزات جاری مردم ایران، و با در طبق اخلاص نهادن آنچه که در توان دارند، جامه‌ای برآزنده به تن جنبش نوین پادشاهی‌خواهی ایران کرده‌اند. درودها بر شما باد.

در یکسال گذشته، میهن ما زیر سایه‌ی دو رویداد سهمگین و سرنوشت‌ساز قرار گرفت: رویدادهایی که نه تنها فضای سیاسی و اجتماعی کشور را دگرگون ساختند، بلکه مسیر مبارزات مدنی و صنفی مردم را نیز تحت تأثیر قرار دادند. نخستین رویداد، قتل‌عام هولناک بیش از ده‌ها هزار انسان آزاده‌ای بود که در کمتر از چهل و هشت ساعت به دست نیروهای سرکوبگر رژیم جان باختند؛ فاجعه‌ای که عمق خشونت ساختاری و بی‌رحمی حاکمیت را بار دیگر آشکار کرد. دومین رویداد، جنگی بود که رژیم با تکیه بر سیاست‌های ایدئولوژیک و راهبردی خود بر ملت ایران تحمیل کرد؛ جنگی که اگرچه برای حاکمیت هزینه‌های سنگینی در پی داشت، اما در سوی دیگر، پیامدهای آن مبارزات گسترده مردم را نیز تحت‌الشعاع قرار داد و بسیاری از حرکت‌های صنفی و سیاسی را به تعویق انداخت. در سالی که گذشت، مبارزات اقشار گوناگون مردم، بویژه اعتصاب کامیونداران و سپس بخش حمل‌ونقل عمومی، به نقطه اوج تازه‌ای رسید. این حرکت‌ها نه تنها در داخل کشور پژواک گسترده و شایان توجهی یافت، بلکه مرزها را درنوردید و توجه ایرانیان خارج از کشور و حتی محافل خبری و صنفی در کشورهای بزرگ را نیز به خود جلب کرد. با این حال، جنگی که رژیم برافروخت، نه تنها رهبران وابسته به آنرا به زیر خاک فرستاد، بلکه شوربختانه توانست از تیزی مبارزات صنفی - سیاسی مردم نیز بکاهد. این رفتار از رژیم که همواره در برابر فشارهای داخلی به بحران‌آفرینی خارجی روی می‌آورد، دور از انتظار نبود؛ زیرا حاکمیت بارها نشان داده است که با ایجاد تنش و تضاد با دولت‌های خارجی، می‌کوشد مطالبات مردم را به عقب براند و فشار اجتماعی را مهار کند. در چنین شرایطی، انجمن ما طی یکسال گذشته، با تکیه بر تحلیلی روشن و پایدار، مسیر خود را بر پایه‌ی پشتیبانی از مبارزات ملت ایران و محکوم‌سازی سیاست‌های آتش‌افروانه‌ی رژیم استوار ساخت. باور بنیادین انجمن آن بود که راه رهایی ملت نه در جنگ‌های نیابتی و درگیری‌های خارجی، بلکه در مشارکت فعال در مبارزات جاری مردم و سازماندهی هدفمند این مبارزات نهفته است. این تحلیل بر این اصل استوار بود که تنها اتکا به نیروی ملت ایران، تحت رهبری شهریار میهن، می‌تواند مسیر آزادی را هموار سازد؛ تحلیلی که روند رویدادها درستی آن را بارها تأیید کرده است.

بر همین اساس، جهت‌گیری نوشتارها، تحلیل‌ها و فعالیت‌های انجمن در سال گذشته، بر محور تقویت همبستگی میان نیروهای همسو و تمرکز بر مبارزات مردم شکل گرفت. انجمن کوشید با ترویج رهنمودهای شاهزاده رضا پهلوی، توجه نیروهای مختلف را به ضرورت سازماندهی و ارتقای مبارزه جلب کند و نقش خود را در این مسیر پررنگ‌تر سازد.

در حوزه فعالیت‌های عملی، بخش انتشارات انجمن با تلاش پیوسته و خستگی‌ناپذیر هموندان، توانست شمار چشمگیری از فراخوانها و نشریات ایران اینفو را به زبانهای فارسی، انگلیسی و آلمانی چاپ و پخش کند؛ شمار نسخه‌هایی که از ده‌ها هزار گذشت و صدای انجمن را در گوش ایرانیان درون و بیرون مرز رساتر از پیش ساخت. حضور فعال این بخش در گردهم‌آیی‌های اعتراضی پادشاهی‌خواهان و پخش گسترده‌ی انتشارات، چهره‌ای معتبر و قابل احترام از انجمن در عرصه عمومی ساخت. برای نمونه شرکت در گردهم‌آیی‌هایی چون مونیخ و بزرگداشت شاهدخت لیلیا پهلوی در پاریس و دیگر تجمعات اعتراضی بر این حضور اثرگذار افزود و جایگاه انجمن را در میان نیروهای همسو تقویت کرد.

هر آنچه که در این فراخوان چاپ می‌شود، دیدگاه‌های شخصی نویسندگان و یا گردانندگان آن است و ابدا هیچ مسئولیتی متوجه شهریار میهن، شاهزاده رضا پهلوی و دیگر جریانهای سیاسی هوادار سامانه پادشاهی نیست!

اخلاق سیاسی، فرهنگ سیاسی و محفل گرایی:

نبرد پنهان در مسیر انقلاب ملی شیر و خورشید

ایرج آذرنوش

در هر جنبش سیاسی که داعیه ی رهبری یک ملت را دارد، پرسش های وجود دارند که نمی توان از آنها گریخت. آیا رفتار سیاسی ما بر اصول استوار است یا بر روابط شخصی؟ آیا تصمیم های ما بر پایه ی تحلیل شرایط و منافع جمعی گرفته می شود یا بر اساس دوستی ها، دلخوری ها، رقابت های کوچک و سلیقه های فردی؟ آیا ما در مسیر ساختن آینده ای نو، اخلاق و فرهنگ سیاسی نوینی می پرورانیم، یا نادانسته همان رفتارهایی را باز تولید می کنیم که نظامی فاسد و سرکوبگر سالها در جامعه تزریق کرده است؟ این پرسش ها، نه تزئینی اند و نه انتزاعی؛ بلکه نقطه ی آغاز هر بحث جدی درباره ی سازمانیابی سیاسی اند. و درست در همین نقطه است که مفهوم اخلاق سیاسی و فرهنگ سیاسی معنا پیدا می کند و محفل گرایی، همچون پدیده های آفت زار، ضعف های یک جریان سیاسی را آشکار می سازد.

اخلاق سیاسی، مجموعه ی اصولی ست که رفتار مبارزاتی را هدایت می کند. اخلاق سیاسی یعنی تصمیم گیری بر اساس حقیقت، مسئولیت پذیری، نقدپذیری، وفاداری به منافع جمعی و پرهیز از رفتارهای غیر شفاف و غیر مسئولانه.

فرهنگ سیاسی، زیست جهان یک جریان است؛ یعنی مجموعه ی عادت ها، زبان، شیوه ی تحلیل، سبک ارتباط، نوع نگاه به مردم و قدرت، و کیفیت کار جمعی.

هنگامی که اخلاق و فرهنگ سیاسی سالم باشند، یک جریان سیاسی می تواند اعتماد مردم را جلب کند، سازمانیابی مؤثر داشته باشد و در مسیر ساختن آینده گام بردارد. اما هنگامی که این دو آسیب ببینند، محفل گرایی به عنوان پدیده ای شوم رخ می نمایاند؛ محفل گرایی نه یک خطای کوچک، بلکه نشانه ی فروپاشی اخلاقی و فرهنگی یک جریان سیاسی است.

برای فهم بهتر این مسئله، کافی ست به نمونه هایی از رفتار محفل گرایانه نگاه کنیم؛ نمونه هایی که در بسیاری از جریانهای سیاسی دیده می شود. فرض کنیم گروهی از فعالان سیاسی قرار است درباره ی یک اقدام مهم تصمیم بگیرند؛ مثلاً انتشار یک بیانیه ی مشترک، تشکیل یک کمیته ی هماهنگی، یا انتخاب نماینده ای برای گفتگو با رسانه ها. در یک فرهنگ سیاسی سالم، این تصمیم بر اساس تحلیل شرایط، نیازهای مبارزه، توانایی افراد و منافع جمعی گرفته می شود. اما در یک فضای محفل گرایانه، تصمیم ها بر اساس روابط شخصی شکل می گیرد: "فلانی دوست ماست، پس باید باشد"، "فلانی با ما خوب نیست، پس نباید باشد"، "فلانی با فلان فرد عکس گرفته، پس قابل اعتماد نیست"، "فلانی در گروه واتساپی ما فعال نیست، پس کنار گذاشته شود". این نمونه ها شاید کوچک به نظر برسند، اما در عمل، بنیان اخلاق سیاسی را تخریب می کنند و فرهنگ سیاسی را به سطح روابط شخصی تقلیل می دهند. نمونه ی دیگر، نحوه ی برخورد با نقد است. در یک فرهنگ سیاسی سالم، نقد ابزار رشد است؛ نقد یعنی روشن کردن نقاط ضعف، اصلاح مسیر و تقویت سازمان. اما در فضای محفل گرایانه، نقد به دشمنی تعبیر می شود. اگر کسی از درون جریان، رفتار نادرست یا تصمیم غلطی را نقد کند، بجای آنکه نقدش شنیده شود، به او برچسب "بی وفایی"، "تفرقه افکنی" یا "هم صدایی با دشمن" زده می شود. این رفتار، اخلاق سیاسی را از میان می برد، زیرا اخلاق سیاسی بر نقدپذیری و مسئولیت پذیری استوار است. همچنین فرهنگ سیاسی را تخریب می کند، زیرا فرهنگ سیاسی سالم نیازمند گفتگو، تحمل نظر مخالف و احترام به قواعد جمعی است.

نمونه ی سوم، نحوه ی انتخاب افراد برای مسئولیت هاست. در یک جریان سیاسی سالم، مسئولیت ها بر اساس توانایی، تجربه، تخصص عملی و نیازهای مبارزه تقسیم می شوند. اما در فضای محفل گرایانه، مسئولیت ها بر اساس نزدیکی شخصی، روابط دوستانه یا بده بستان های غیر شفاف تعیین می شوند.

نتیجه آن است که افراد توانمند کنار گذاشته می شوند و افراد کم تجربه یا بی صلاحیت در جایگاه هایی قرار می گیرند که توانایی اداره ی آن را ندارند. این امر، نه تنها سازمانیابی را مختل می کند، بلکه مشروعیت اخلاقی جریان را نیز زیر سؤال می برد.

این نمونه ها نشان می دهند که محفل گرایی چگونه اخلاق سیاسی و فرهنگ سیاسی را تخریب می کند. اما مسئله ی مهم تر آن است که این رفتارها، بازتاب همان آسیب هایی ست که جمهوری ننگین اسلامی سالها در جامعه تزریق کرده است. این رژیم برای انجماد فکری ملت، برای دور کردن مردم از مطالعه، برای ترویج ابتذال، برای تخریب اخلاق جمعی و برای نابودی فرهنگ سیاسی، ده ها ابزار به کار برده است. از رسانه های سطحی و سرگرمی های مبتذل گرفته تا سرکوب نقد، ترویج بی اعتمادی، تقویت روابط رانتی و تخریب کار جمعی. اگر هواداران جنبش پادشاهی خواهی، نادانسته و ناخواسته همان رفتارها را باز تولید کنند، آیا در مسیر راهی گام برمی دارند یا در مسیر تکرار؟ اگر مبارزه ی ما برای آزادی است، آیا نباید خود را از هم اکنون به اخلاق آزادی مجهز کنیم؟ اگر هدف ما ساختن آینده ای روشن است، آیا نباید فرهنگ سیاسی ای بسازیم که توانایی ساختن آن آینده را داشته باشد؟

هواداران جنبش پادشاهی خواهی، اگر می خواهند نماینده ی تاریخ ایران باشند، اگر می خواهند اعتماد مردم را جلب کنند، اگر می خواهند در مبارزه با رژیم حاکم و دوران پسا جمهوری اسلامی نقشی سازنده و ملی ایفا کنند، باید از همین امروز اخلاق سیاسی و فرهنگ سیاسی مبارزاتی را در خود تقویت و نهادینه کنند. این اخلاق و فرهنگ، نه تزئینی اند و نه شعاری؛ بلکه ابزارهای حیاتی برای سازمانیابی، ارتباط با مردم، جلب اعتماد عمومی و ساختن آینده اند. مبارزه ی سیاسی، اگر اخلاقی نباشد، به قدرت طلبی کور تبدیل می شود؛ اگر فرهنگ سیاسی نداشته باشد، به پراکندگی و بی سامانی می انجامد. اخلاق سیاسی و فرهنگ سیاسی، دو ستون اصلی اند که بدون آنها هیچ جنبش ملی نمی تواند به پیروزی برسد.

در نهایت، مبارزه ی ما باید از ما انسان هایی والاتر بسازد. مبارزه ی سیاسی، اگر درست انجام شود، انسان را رشد می دهد، نگاه او را عمیق تر می کند، مسئولیت پذیری او را افزایش می دهد و او را برای ساختن آینده آماده می کند. اگر مبارزه ی ما چنین نکند، اگر ما را به تکرار رفتارهای ناسالم گذشته بکشاند، اگر ما را به بازتولید همان بی اخلاقی هایی وادارد که جمهوری ننگین اسلامی در جامعه رواج داده، آنگاه مبارزه ی ما از مسیر اصلی خود منحرف شده است. هواداران جنبش پادشاهی خواهی، برای آنکه بتوانند آینده ی ایران را بسازند، باید با نمونه قراردادن شهربار میهن شاهزاده رضا پهلوی؛ رفتار، سبک گفتار و تمرکز بر هدف ایشان را الگوی رفتاری خود ساخته و باید از همین امروز خود را از محفل گرایی دور کنند و اخلاق و فرهنگ سیاسی مبارزاتی را به عنوان بنیان هویت جمعی خود برگزینند. این انتخاب، نه فقط انتخابی سیاسی، بلکه انتخابی اخلاقی و تاریخی است؛ انتخابی که می تواند سرنوشت یک ملت را رقم بزند.

هم میهنان گرامی و آزادی خواه؛

برای فرستادن پیشنهاده ها، انتقادات و یا همراهی با ما؛ خواهشمندیم با این نشانی ای میل با ما تماس بگیرید:

padeshahi1339@gmail.com

[@padeshahi.khahan.pishroi](https://www.instagram.com/padeshahi.khahan.pishroi)

[@padeshahi.khahan.pishro](https://www.instagram.com/padeshahi.khahan.pishro)

[@padeshahip](https://www.instagram.com/padeshahip)

www.9aban.com

سرنگون باد جمهوری ننگین اسلامی!
برقرار باد سامانه شاهنشاهی ایران!

پیروز باد انقلاب ملی شیر و خورشید ملت ایران به رهبری شاهزاده رضا پهلوی!